

opusdei.org

Don Alvaro brīnums: Hose Ignacio dziedzināšana

Svētais Krēsls piedēvē Don Alvaro starpniecībai bērna Jose Ignacio Ureta Wilson dziedināšanu pēc pusstundu ilgas sirdsdarbības apstāšanās, kas notika 2003. gadā 2. augustā.

3.08.2013

Intervija ar Susana Wilson, Jose Ignacio Ureta Wilson māti.

-Cik Jose Ignacio tagad ir gadu?

- 10. jūlijā viņam būs 10 gadi. Viņš piedzima 2003. gadā 10. jūlijā.

-Viņš piedzima ar grūtībām, vai ne?

- Patiesībā sarežģījumi sāka izpausties jau stipri pirms dzemdībām. 2003. gada janvārī, kad jau gaidīju Jose Ignacio, mums norādīja, ka viņa piedzimšana nebūs viegla un ka bija ļoti iespējams, ka viņš piedzimtu ar omfalocēli (nabas saites trūci). No tā brīža mēs uzticējāmies Don Alvaro aizbildniecībai un lūdzāmies viņa lūgšanas kartīti. Martā pēc tam, kad man tika veikta ultrasonogrāfija, diagnoze apstiprinājās.

Jūnija sākumā mani bija nepieciešams ievietot slimnīcā, lai dzemdības noritētu veiksmīgi. Gaidot katrs mirklis likās mūžīgs. Tas bija grūts laiks, jo mūsu vecākais dēls palika mājās un sajuta viņu vecāku satraukumu.

Kad Jose Ignacio beidzot piedzima, viņš svēra 1 kg un 750 gramus. Tā ārstiem jau bija liela uzvara, jo tika gaidīts, ka bērns svērs tikai pusotru kilogramu.

Vai sirdī netika diagnosticēts nekāds defekts?

Pirms dzemdībām – nē. Bet vēlāk, kad ārsti veica vairākas pārbaudes, lai varētu pēc iespējas agrāk bērnu izoperēt no omfalocēles, atklājās, ka Jose Ignacio bija sirds iekaisums, kas saistīts ar nopietniem asinsrites traucējumiem.

Sirdskaites bija pastāvīgas jau no paša sākuma. 12. jūlijā Jose Ignacio tika operēts, lai ārstētu omfalocēli, bet viss sarežģījās, jo viņam pazeminājās temperatūra, turklāt sirdsdarbība apstājās, tādēļ vajadzēja pārtraukt operāciju. Dienās, kas sekoja operācijai, parādījās jaunas problēmas. Bērnā diagnosticēja smadzeņu traumu: mums vēl ir 28.

jūlija ultrasonogrāfijas rezultāti, kas apliecina smadzeņu masas izmaiņu, kas saistīta ar traumām abās smadzeņu puslodēs asinsrites traucējumu dēļ.

Vienā dienā es sāku klusumā lūgties, un man likās, ka skābekļa rādītāji, kas bija pie Jose Ignacio gultas, pamazām stabilizējās. Es atceros, ka to minēju manam vīram. Vēlāk medmāsa ienāca, lai pārbaudītu bērna stāvokli, un, kad viņa pamanīja, ka skābekļa līmenis izskatījās labāk, viņa samazināja elpināšanas aparāta darbību, lai Jose Ignacio pamazām sāktu elpot pats. Tas bija atslēgas brīdis, lai apstiprinātu mūsu pārliecību, ka Don Alvaro mums palīdzēja, un es atkal sāku uzstājīgi prasīt vairākiem cilvēkiem, lai viņi, lūdzu, turpinātu aizlūgt ar Don Alvaro starpniecību par Jose Ignacio veselību

Sāukumā mērķis bija stabilizēt Jose Ignacio stāvokli, viņu izrakstīt no slimnīcas, lai pēc gada operētu, bet, redzot viņa stāvokli, ārsti nolēma veikt paliatīvu operāciju, lai vēlāk veiktu galīgo operāciju.

Jose Ignacio sirds operācija notika 30. jūlijā, 20 dienas pēc viņa piedzimšanas. 48 stundas pēc operācijas viss noritēja gludi. Varēja redzēt, ka ārsti ir apmierināti.

Bet vēlāk, situācija strauji mainījās.

Kas notika?

2. augustā ap 14:30 mums lūdza, lai mēs nekavējoties ierastos Katoliskās Universitātes Pediatrijas intensīvās terapijas nodaļā, jo Jose Ignacio stāvoklis bija ļoti slikts. Mēs domājām, ka stāvoklis bija ļoti nopietns. Mēs lūdzāmies visa ceļa garumā. Tiklīdz ierados, es lūdzu, lai man ļauj apskatīt savu dēlu, bet man atteica, jo tas nebija iespējams, tāpēc

ka viņš tobrīd atradās reanimācijā.
Es izgāju no telpas gandrīz
nеспēdama paiet satraukuma dēļ un
apkampu mana vīra tēvu, kas tieši
tajā brīdī tur atradās, un es sāku
nepārtraukti lūgties Don Alvaro
lūgšanas kartīti. Tiklīdz pabeidzu
vienu, es sāku nākamo, mēs neko
citu nedarījām.

Mēs piezvanījām vairākām paziņām
un lūdzām, lai viņi paziņotu visiem,
lai tie lūgtos par Jose Ignacio ar Don
Alvaro starpniecību.

Viena medmāsa man vēlāk stāstīja,
ka viņa tajā dienā redzēja Jose
Ignacio, un viņu ļoti pārsteidza, cik
savādi viņš izskatījās par spīti tam,
ka visi indikatori turējās normālos
līmeņos. Ārsti nolēma veikt
ehokardiogrammu un tas bija tad,
kad viņi atklāja perikarda izsvīdumu
un sākās pasākumi tā mazināšanai.
Bet tad sirdsdarbība atkal apstājās.

Vēl vienu reizi tāpat kā iepriekš pirms operācijas?

Nē. Šī apstāšanās ieilga vairāk par pusstundu. Ārsti jau domāja, ka viņš ir miris, jo viņš nereaģēja nedz uz sirds masāžu, nedz uz jebko citu. Bet, kad viņi jau sāka atturēties no tālākam darbībām, Jose Ignacio sirds atkal sāka pukstēt.

Katrā ziņā asinsizplūdums bija masīvs. Es atceros, ka tas bija dakteris Felipes Heusser, Katoliskās Universitātes kardiologs, kas mums paziņoja, ka Jose Ignacio sirds darbība bija normalizējusies, bet, ka viņš bija pārcietis izsvīdumu perikarda apvidū un arī nieres rajonā.

Mēs iegājām istabā, lai viņu aplūkotu. Viņa krāsa bija spokaina, mums viņa bija ļoti žēl. Viņa nagi bija purpura krāsā, man vēlāk paskaidroja, ka tas bija skābekļa trūkuma dēļ.

Tajās dienās lūgšanas bija ļoti intensīvas.

Kad sākās viņa atveseļošanās?

Nākamajā dienā mums paziņoja, ka Jose Ignacio bija pavadījis ļoti mierīgu nakti. Kad mēs gājām viņu apmeklēt, mani pārsteidza viņa veselīgā krāsa, kas bija tāda kā tikko piedzimušajiem, un arī tas, ka viņa nagi bija zaudējuši purpura krāsu.

Es arī atceros, ka dežūrārsts mums pastāstīja, ka, kad Dr. Heusser ieradās, viņš esot jautājis cikos naktī bērns nomira. Tā ir detaļa, kas man vienmēr likusies pārsteidzoša, jo tas ir tas pats jautājums, ko dakteris uzdeva Sv. Hosemarijas tēvam, kad svētais bija nopietni saslimis bērībā.

Dr. Heusser man apstiprināja, ka viņš nekad nedomāja, ka bērns izdzīvos. Viņš pastāvīgi uzsver, cik pārsteidzoša bija Jose Ignacio

dziedināšana. Vienreiz viņš jautāja, kam mēs lūdzām šo brīnumu. Pārējie ārsti arī bija ļoti pārsteigti.

Vai tagad Jose Ignacio dzīvo normālu dzīvi?

Viņam ir normāla viņa vecuma zēna dzīve, taču viņam ir nācies pārvarēt grūtības ar kurām citi bērni nekad nav sastapušies. Pēc visa tā, kas notika, mēs domājam, ka viņam neatliks nekas cits kā nomirt vai, ja izdzīvos, palikt visu savu atlikušo mūžu gultā. Tāpēc mums liekas, ka visu, ko Jose Ignacio dara, var izskaidrot tikai Dieva un Don Alvaro starpniecības gaismā.

Viņš ir ļoti liels futbola līdzjutējs. Katru reizi, kad viņam ir izdevība, viņš velk Alexis Sanchez, Messi vai arī savas komandas – Colo-colo – kreklu un dodas spēlēt futbolu ar draugiem. Viņam arī patīk teniss, un viens skolotājs, ar kuru viņš ir spēlējis, teica, ka viņam ir laba

koordinācija un aizrautība. Un kad viņš dejo, viņš ir nenogurdināms. Viņam ļoti patīk mūzika un viņu var dzirdēt dziedam paša izdomātas dziesmas un dejojām visvisādu ritmu pavadībā. Viņa tantes kāzu svinībās viņš dejoja visu nakti līdz ballītes beigām.

Vai viņam ir palikušas kādas neiroloģiskas sekas?

Jose Ignacio dzer zāles, kas palīdz koncentrēties, un tāpat kā daži citiem viņa draugiem, viņam ir sociālā pedagoģe, kas viņam palīdz virzīties uz priekšu. Proti, varētu teikt, ka grūtības, kas viņam ir, ietilpst rāmjos. Skolā viņam bija grūtības ar lasīšanu un rakstīšanu, bet šobrīd viņš tiek cauri pietiekami labi.

Pēc pedagoģes domām, Jose Ignacio var ļoti daudz no sevis dot, un viņš ir ļoti veikls. Reizēm, kad viņš pilda mājasdarbus, ja viņam kaut kas

neizdodas, viņš dusmojas, bet drīz vien viņš apdomājas un turpina strādāt. Viņam ir vērīgums, kas ļauj ātri visu saprast, un vēlāk viņš ir spējīgs to izmantot kā joku, lai smietos, vai kā argumentu, lai kaut ko attaisnotu. Pie galda viņš mums bieži vien liek smieties, jo viņam humora izjūta ir ļoti attīstīta.

Kā Jūs aprakstītu Jūsu dēla raksturu un personību?

Es esmu viņa māte un atzīstu, ka reizēm es varu zaudēt objektivitāti. Tomēr centīšos turēties pēc iespējās tuvāk realitātei un nevadīties no sajūtām vai lepnuma esot tāda dēla kā viņš mātei.

Jose Ignacio ir ļoti priecīgs bērns, aizrautīgs un ļoti motivēts. Viņā arī izceļas neatlaidība, neiecietība pret vilšanos, ļoti liela pašapziņa un sabiedriskums.

Skolā viņam ir vairāki draugi ar kuriem viņš kopā dodas, lai pildītu mājasdarbus, spēlētu wii, play station vai futbolu. Viņš saņem daudz ielūgumu uz viņa klasesbiedru mājām un ir līderis viņa vienaudžu vidū. Viņš ir arī labs draugs saviem skolotājiem, palīgiem un vecākajiem skolniekiem. Skolas svētkos viņš piedalījās deju sacensībās un nekautrējas lūgt mikrofonu, lai dziedātu dziesmu vecākajiem skolniekiem.

Mēs atceramies, kad viņam bija 8 gadi, ka ticības mācības pasniedzējs redzēja viņu ienākam skolā ar gardu maltīti. Ar lielu entuziasmu skolotājs teica Jose Ignacio, ka viņa maltīte ir kā radīta, lai pie tās piedzertu kafiju, un Jose Ignacio viņam atbildēja: „Tad jau labāk aliņu”. Tāda zibenīga humora izjūta viņam ir ļoti raksturīga.

Par spīti tam, ka skolā viņam neklājas viegli, viņš prot būt neatlaidīgs, un viņa pašapziņa nekad nav tādēļ pazeminājusies. Ja kaut kas viņam ir par sarežģītu, viņš prasa palīdzību un neuztver to kā lielu problēmu.

Arī ģimenē viņš ir ļoti priecīgs, cīnītājs un dzīves baudītājs. Viņa jaunākā brāļa piedzimšana gandrīz pirms gada viņu piepildīja ar laimi: viņš brālītim dzied, ar viņu sarunājas, bieži ņem rokās, viņš pārdzīvo, ja bērns raud, un uzmana tos, kas bērnam tuvojas, lai viņu aizsargātu.

Vai drīkstu jautāt, ko šis notikums nozīmēja Jums un Jūsu vīram?

Tas bija ļoti svarīgs garīgā ziņā. Tas atstāja iespaidu arī citos aspektos, bet galvenokārt garīgajā aspektā. Kad mēs ar vīru analizējam mūsu laulības dzīvi, mēs pamanām, ka mums šis Jose Ignacio

„piedzīvojums” ir bijis atgriešanās process un dziļa tuvošanās Dievam.

Tas bija tad, kad mēs atklājam mūsu aicinājumu uz Opus Dei. Es – kamēr atpūtos slimnīcā, pirms Jose Ignacio piedzimšanas, un mans vīrs kādu laiku pēc tam. Mēs gaidām, lai Don Alvaro joprojām aizbilstu par mums arī turpmāk, tāpat kā tas bijis līdz šim.

Jūs domājat, ka Jose Ignacio gadījums ietver kādu vēsti, kas varētu mums visiem interesēt?

Tas ir aicinājums uz cerību visiem, kas piedzīvo grūtības. Jose Ignacio ir dzīvs atgādinājums tai dāvanai, ko Dievs mums deva dāvājot eksistenci. Viņa neatlaidība mums parāda, ko nozīme cīnīties katru dienu un dod no sevis visu labāko tajos apstākļos, kuros atrodamies. Brīžos, kad ir grūtības, būt tuvāk Dievam dod spēku, lai tiktu uz priekšu.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lv-lv/article/don-alvaro-
brinums-hose-ignacio-dziedinasana/](https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/don-alvaro-brinums-hose-ignacio-dziedinasana/)
(7.08.2025)